

andre sagkyndige havde afgivet en Betænkning, hvori de udtalte, at de ansaa en Vesthavn for bedre, alle Forhold tagne i Betragtning, vilde have sagt: Ja, selvfølgelig, saa bøje vi os. Nej, de Herrer vilde have Lov til at skønne over samtlige de Grunde, der ere førte i Marken, og saa vilde de selv have taget deres Standpunkt. Og det er ogsaa den rigtige Fremgangsmaade. Der er mig heller ikke noget bekendt om, at de Mindretal, der nu udtale denne Beklagelse, have fremsat Ønske eller Krav om, at der vedrørende Østprojektet skulde tilvejebringes nogen ny Oplysning. Hvis det fra de Herrer Side var forlangt, at man af sagkyndige, af Teknikere, skulde kræve oplyst, om dette eller hint kunde lade sig udføre, vilde, gaar jeg ud fra, min Forgænger ogsaa loyalt have forlangt Udtalelser af de sagkyndige om det Punkt, hvorefter et saadant Mindretal ønskede Oplysning. Det var derimod Tilfældet for det bestemte Punkt Vestprojektets Vedkommende. Der foreligger klare og tydelige Udtalelser, gaaende ud paa Ønskeligheden af, at der af de teknisk sagkyndige forsøgtes en Løsning, hvorefter det blev muligt til et Vestprojekt at knytte en anden Indsejling end den tidligere, og navnlig saaledes, at den nordre Mole blev bevaret. Den Opgave blev stillet, det er den, de have beskæftiget sig med og, som jeg havde Lejlighed til at sige ved første Behandling, have løst paa en tilfredsstillende Maade, som tjener de sagkyndige til Ære. Men det er ingen Grund til Bebrejdelse, og Mindretallene have ikke nogen som helst Ret til at udtale Beklagelse, for de have ikke udtalt Ønske om nogen ny Oplysning vedrørende Østprojektet. Det kunde interessere mig, om de Herrer kunde paapege, hvilke Oplysninger det er, der fra de teknisk sagkyndiges Side paakræves med Hensyn til Østprojektet, men efter deres Mening mangle, for det er ikke selve Spørgsmaalet, om vi skulde lægge Havnen det ene eller det andet Sted, de sagkyndige skulde afgøre, men man kan afæskede dem Oplysninger om, hvorledes de forskellige Mangler ved de forskellige Projekter skulde hæves.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om de Ændringsforslag, der ere stillede. Som det allerede fremgaar af Udvalgets Betænkning, har jeg kunnet tiltræde en Del af dem. Det første af Fler-tallets Ændringsforslag, jeg har kunnet tiltræde, er Ændringsforslag Nr. 2, der gaar ud paa dels at indskrænke Fiskerihavnen, idet den ene af de projekterede

Anlægsbroer ikke bliver at udføre, dels at bemyndige Ministeren til for det besparede Beløb at foretage en Uddybning af den nuværende Eksporthavn paa indtil 7 Meter. Jeg skal, som sagt, ikke modsætte mig dette Ændringsforslag, men ønsker dog at gøre opmærksom paa, at jeg gaar ud fra, at baade Tidspunktet, da denne Uddybning bliver at foretage, og som Følge deraf ogsaa — for det har en vis Forbindelse hermed — den hurtigere Fremme af de øvrige Foranstaltninger, navnlig med Hensyn til Fiskerihavnen, i ikke ringe Grad ville afhænge af Ministeriet, saaledes at man f. Eks. ikke kan komme og sige: Nu er det første, I skulde gøre, at foretage Uddybningen af Eksporthavnen, saa kunne I bagefter tage fat paa Fiskerihavnen og den store Havn. Jeg har forstaaet det saaledes, at det, man har ønsket, er at imødekomme de stærke Krav, navnlig fra Det forenede Dampskibsselskabs Side, om at faa en dybere Kajhavn ved den nuværende Eksporthavn. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at det til en vis Grad ogsaa afhænger af Landbrugsministeriet. Det maa nemlig huskes, at Det forenede Dampskibsselskab faar sin store Subvention paa op imod 300,000 Kr., naar vi tage Bropengene, eller hvad det hedder, med, netop for at sejle med smaa Baade med større Drivkraft. Saa man kan vist ikke saadan sige, at den Dag, Det forenede Dampskibsselskab siger: Nu ville vi sætte store Skibe i Fart for at kunne tage f. Eks. en Mængde Kul — eller hvad det nu skulde være — med tilbage, saa skulde vi være forpligtede til at gaa til en større Uddybning af Hensyn til den Import, som Det forenede Dampskibsselskab maaske kunde tjene noget mere paa, naar det kunde faa Lov til at sejle med større Skibe. Jeg tror ikke, det er rigtigt, som det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) — jeg indrømmer en passant — sagde, at det nok skulde vise sig at blive nødvendigt for Eksportens Skyld at gaa til større Skibe. Jeg tror, at Landbrugets Krav — og her mener jeg at tale med nogen Erfaring — snarere gaa i Retning af, at vi skulde have flere og hurtigere gaaende Skibe, men ikke større og i Forhold til Størrelsen . . . (Afbrydelse) — dyberegaaende bliver der sagt, ja, men jeg vil sige langsommere gaaende Skibe. Jeg tror tværtimod, hvad det ærede Medlem udtalte, at man snarere vil kræve, at Det forenede Dampskibsselskab for Bevarelsen af den store Subvention, det har, hellere skal gaa med flere Skibe og maaske med mindre dybtgaaende Skibe, hvis det